

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év január hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott ***és társai*** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 14.B.791/2004/71. számú ítéletét ***annyiban változtatja meg***, hogy I. r. vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 2 (kettő) évre ***súlyosítja***.

I. r. vádlott az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 132.958,- (egyszázharminckettőezer-kilencszázötvennyolc) forintot köteles az államnak megfizetni, míg a továbbiakban felmerült 67.655,- (hatvanhétezer-hatszázötvenöt) forintot az állam viseli.

VII. r. vádlott esetében a 12.303,- (tizenkettőezer-háromszázhárom) forint bűnügyi költséget ugyancsak az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I. r. vádlott neve helyesen: ..., édesanyja neve:....

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2007. május 7. napján kelt 14.B.791/2004/71. számú ítéletével ***I.r. vádlottat*** kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hó börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra, VII. r. ***vádlottat*** kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap, a végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönre, ítélte.

Rendelkezett ítéletében az egyéb járulékos kérdésekről - az előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben eltöltött időnek a szabadságvesztésbe, illetve a pénzbüntetésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről - is.

I.r. vádlottat 196.061,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen az ügyész I. r. és VII. r. vádlottak terhére a büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott védője a megállapított bűnügyi költség vonatkozásában jelentett be, külön indokolás nélküli fellebbezést.

A Fővárosi Bíróság ítélete II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VIII.r., IX.r. és X.r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Főügyészség Bf.19693/2002/87. számú átiratában a fellebbezését azzal indokolta, hogy I.r. vádlott tíz személynek közvetlenül, további két személynek pedig közvetítéssel értékesített kábítószer. A büntetett előéletű, a cselekményeket felfüggesztett szabadságvesztésének próbaideje alatt elkövető vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan enyhe. VII. r. vádlott a cselekményét forgalomba hozatallal valószínűsítette meg. A cselekmény tárgyi súlyához igazodóan nem indokolt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése.

Ezért az I.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását, a VII.r. vádlottal szemben a felfüggesztő rendelkezés mellőzését és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1264/2004/5. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Azt fejtette ki, hogy a Fővárosi Bíróság a bizonyítást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

A tényállás az I.r. vádlott forgalmazói típusú cselekménye vonatkozásában megalapozott, a fogyasztói típusú magatartása vonatkozásában viszont megalapozatlan, mert felderítés és megállapítás nélkül hagyta az I.r. vádlott kábítószer-fogyasztó szokásait és azt, hogy milyen minőségű és mennyiségű kábítószerre valószínűsítette meg ezt az elkövetési magtartást.

A VII.r. vádlott vonatkozásában a tényállást megalapozottnak, felülbírálatra alkalmasnak tartotta.

Álláspontja szerint az I.r. vádlottnak a kábítószerrel visszaélés vétségeként értékelt cselekményét érintő megalapozatlanság másodfokon nem küszöbölhető ki, viszont ennek a cselekménynek a terhére megállapított kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége. Ugyanez volt az álláspontja a VII.r. vádlott vétségi cselekménye tekintetében is.

Az első fokú bíróság a büntetést befolyásoló körülményeket részben hiányosan tárta fel, részben pedig nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Az I.r. vádlott javára a

részbeni beismerés nem értékelhető enyhítő körülményként, mert a forgalmazói típusú cselekményre nem tett beismerő vallomást és a bűnösségét sem ismerte el.

Értékelés nélkül hagyta a kereskedéssel érintett kábítószer jelentős mennyiséget megközelítő mértékét és az elkövetés bünszövetséghez közelítő módját, valamint a két fiatakorúnak történt értékesítést.

Az I.r. vádlottnál ezért az enyhítő rendelkezés, a VII.r. vádlottnál pedig a felfüggesztő rendelkezés alkalmazására nem volt törvényes lehetőség.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az I. és VII.r. vádlottak tekintetében változtassa meg, a terhükre megállapított 1-1 rb. a Btk.282.§.(1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt az eljárást a Be.332.§.(2) bekezdése alapján szüntesse meg. Indítványozta továbbá az I.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamának lényeges súlyosítását, valamint a VII.r. vádlottnál a felfüggesztő rendelkezés mellőzését, és vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását.

Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I.r.vádlott védője a perbeszédében, a nyilvános ülésen a bűnügyi költség vonatkozásában előterjesztett fellebbezését fenntartotta, azt azzal indokolta, hogy az elvi vegyészszakértő szakvéleményének, illetve a megjelenésének költsége szükségtelenül merült fel, és ezért tévesen kötelezte annak viselésére az első fokú bíróság az I.r. vádlottat.

Az ügyészi fellebbezéshez részben csatlakozva kifejtette, hogy pontosan nem állapítható meg, hogy az I.r. vádlott milyen mennyiségű kábítószeret fogyasztott el. Ez azonban véleménye szerint pusztán hiányosság, ezért a tényállás kiegészítését indítványozta azzal, hogy az I.r. vádlott által elfogyasztott, pontosan meg nem állapítható mennyiségű kábítószer a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg. Egyebekben egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség eljárás megszüntetése iránti indítványával.

Vitatta, hogy a 2 fiatakorúnak történt értékesítés súlyosító körülményként figyelembe vehető lenne, mert tanú1-t és tanú2-t a környezetük is idősebbnek nézte, és nem merült fel olyan adat, hogy erről az I.r. vádlottnak tudomása lett volna.

Nem állapítható meg a bünszövetséghez közeli elkövetési mód sem, hiszen egymástól, kölcsönösen szereztek be kábítószer, és a vásárlásnak, értékesítésnek nem volt előre meghatározott rendszere.

Nyomatékos enyhítő körülmény ugyanakkor az időmúlás.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a korábbi, felfüggesztett szabadságvesztését 1994-ben, még fiatakorúként követte el.

Mindezek alapján az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A VII.r. vádlott védője felszólalásában az első fokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatva, ítéletének helybenhagyását indítványozta. Utalt a VII.r. vádlott cselekvőségére, a belső arányosságra és a jelentős időmúlásra. A VII.r. vádlott azóta rendezett életet él, folyamatosan munkahellyel rendelkezik.

Az I.r. és VII.r. vádlottak az utolsó szó jogán tett felszólalásukban hangsúlyozták, hogy megbánták a cselekményt.

Az ügyésznek az I.r. vádlott büntetésének súlyosítása érdekében, az I.r. vádlott védőjének a bűnügyi költség tekintetében bejelentett fellebbezései alaposak.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be.348.§.(1) és 349.§.(1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást az I. és VII.r. vádlottakra vonatkozó részében.

Megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

A vád tárgyává tett cselekmények elbíráláshoz szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta, azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika szabályainak szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte.

Az így megállapított tényállás azonban részben megalapozatlan, az a Be.352.§.(1) bekezdés a/ és b/ pontjai alapján kiegészítésekre szorul:

Az I.r. vádlott által a nyilvános ülésen elmondottak alapján a személyi körülményeit azzal kell kiegészíteni, hogy 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik (másfél, 3 és 9 évesek). A felesége jelenleg 5. hónapos terhes. Alkalmi munkából él, kőműves mellett dolgozik, melyből havi 30.000 Ft a jövedelme. A legkisebb gyermekükkel ő van gyesen.

Az I.r. vádlott erkölcsi bizonyítványa és a beszerzett ítéletkiadmány alapján megállapítható volt, hogy a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a KBT.158/1996. számú ítéletével a kötelességszegés szolgálatban vétsége mellett hamis tanúzásra felhívás vétsége miatt ítélte el.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Fk.30.626/1996/14. számú ítélete a Fővárosi Bíróság 21.Fkf.5131/1999. számú határozata folytán emelkedett jogerőre. A rablás büntette mellett személyi szabadság megsértésének vétsége miatt is elítélték. Megállapították azt is, hogy pártfogó felügyelet alatt áll.

A Budapesti XX-XXI-XXIII. Kerületi Bíróság a 2006. május 30. napján jogerőre emelkedett 8.B.XXI.248/2006/5. számú ítéletével a 2005. október 29. napján elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt 48.000 Ft pénzbüntetésre és 1 év „B” kategóriás közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A VII.r. vádlott által a nyilvános ülésen elmondottak alapján a személyi körülményei annyiban szorulnak módosításra, hogy jelenleg gépmesterként dolgozik a ...-nél, ahol havi 130.000 Ft a jövedelme.

Helytállónak találta az ítélőtábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség észrevételét, mely szerint az első fokú bíróság az I.r. vádlott fogyasztói típusú magtartására nem állapított meg tényállást.

Ezt a megalapozatlanságot azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokból - mivel az I.r. vádlott a kábítószer-fogyasztást az eljárás során maga is elismerte, de azt vizeletének toxikológiai vizsgálata is alátámasztotta - helyes ténybeli következtetés levonásával kiküszöbölhetőnek tartotta.

Ezért az ítélet 11. oldal 3. bekezdését az alábbiakkal egészíti ki:

Az I.r. vádlott 2001. év közepétől 2002. decemberéig a saját fogyasztását a kereskedés útján hozzá került kábítószerekből oldotta meg. Azt nem lehetett pontosan megállapítani, hogy mikor, milyen mennyiségű kábítószert fogyasztott el. Összességében ez a mennyiség a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.

Ugyancsak kiegészítésre szorul az ítélet 10. oldal, alulról 2. bekezdése is a VII.r. vádlott fogyasztói magatartása tekintetében azzal, hogy az általa megszerzett és elfogyasztott 10 gramm marihuána tiszta hatóanyag tartalma 0,01 delta-9 THC volt, ami a csekély mennyiség felső határát nem érte, annak 0,1 %a.

Pontosítani kellett az ítélet 12. oldal 1. bekezdését is annyiban, hogy az I.r. vádlott 30 db extasy tablettát adott el a X.r. vádlottnak.

Az I.r. vádlott fogyasztói típusú magatartása körében az ítélet tábla a következőkre kíván rámutatni: az 1/2007. Büntető jogegységi határozat 4/c. pontja szerint, ha kizárólag csak a kábítószer-fogyasztás tényére van adat, akkor a mennyiség, illetve a részmennyiségek megállapítsa már a bizonyítás körébe tartozik.

Az I.r. vádlott esetében a vizeletvizsgálati eredmény a kábítószer-fogyasztást alátámasztotta (nyom. ir. 265. oldala), így a bizonyításnak a fogyasztás céljából birtokolt kábítószer-mennyiségre kellett volna kiterjednie. Ez azonban jelen esetben csak ténybeli következtetés és becslés módszerével határozható meg.

Az I. és VII.r. vádlottak forgalmazói típusú magatartása tekintetében az ítélet tábla az első fokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak találta.

A fenti tényállás-kiegészítéssel az első fokú bíróság ítélete már minden szempontból megalapozott, így a Be.352.§.(2) bekezdése alapján felülbírálatra alkalmassá vált.

Az első fokú bíróság a szükséges körben eleget tett indokolási kötelezettségének is. Kellő részletességgel, a logika szabályait szem előtt tartva megindokolta, hogy mely bizonyítékot, mely részében és miért fogadott el, illetve mely bizonyítékot és miért nem tartott valósnak.

Részletesen és iratszerűen számot adott arról, hogy az I.r. vádlott forgalmazói típusú magatartása körben miért vetette el a vádlotti védekezést, és milyen egyéb bizonyítékok alapján látta megállapíthatónak a tényállást. Ebben a körben kimerítően értékelte a vádlottársak és a tanúk vallomását.

Mellőzi ugyanakkor az ítélet tábla az ítélet 25. oldal 4. bekezdés utolsó mondatát, mert az ellentétben áll az 1/2007. Büntető jogegységi határozat II. pontjában kifejtettekkel. Ez ugyanis kimondja, hogy a megszerzéssel elkövetett kábítószerrel

visszaélés megvalósulásának és befejezettségének szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a megszerzett kábítószer-mennyiségnek később mi lett a sorsa.

Ez azt is jelenti - a természetes egység szükségszerű következményeként -, hogy a részcselekményekhez kapcsolódó, megszerzett kábítószer-mennyiségeket - a tiszta hatóanyag-tartalom alapulvételével ebben az esetben is összegezni kell.

A megállapított tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett az I. és VII.r. vádlottak bűnösségére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával, mely szerint vádlottak esetében a jelentősebb súlyú bűncselekmény mellett a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt az eljárás megszüntetése lenne indokolt, az ítéletábra nem értett egyet. A vádlottak kábítószer-fogyasztói magatartása ugyanis szoros összefüggésben volt az általuk végzett kereskedéssel és ilyen esetben az eljárás megszüntetése nem indokolt.

Nem tévedett az első fokú bíróság a vádlottak cselekményének jogi értékelésekor sem, a cselekmények minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket az első fokú bíróság helyesen vette számba, ez csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy az I.r. vádlott esetében a 3 kiskorú gyermekről való gondoskodást kell enyhítőként értékelni.

Az ítéletábra álláspontja szerint az első fokú bíróság által a VII.r. vádlottal szemben kiszabott főbüntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnössége fokával és a büntetés kiszabása során irányadó, kiegészített bűnösségi körülményekkel, az megfelel a belső arányosság követelményének is.

Ez a büntetés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Nem látott lehetőséget az ítéletábra a büntetés lényeges súlyosítására. Nem tévedett az első fokú bíróság akkor sem, amikor úgy ítélte meg, hogy a VII.r. vádlott esetében a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők, ezért lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztésére.

Az ítéletábra álláspontja szerint azonban első fokú bíróság az I.r. vádlott esetében a bűnösségi körülményeket nem a súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte, amikor a büntetést a Btk.87.§.(2) bekezdés c/ pontja alkalmazásával szabta ki.

A Btk.87.§.(1) bekezdése szerint ugyanis a büntetési tételnél enyhébb főbüntetés akkor szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a 83.§. rendelkezéseire figyelemmel túl szigorú. Nem tulajdonított kellő jelentőséget az első fokú bíróság annak a körülménynek, hogy az I.r. vádlott viszonylag széles vásárlói körrel állt kapcsolatban, tíz személynek közvetlenül, két személynek pedig közvetítéssel értékesített kábítószerrel. Nem vette kellő súllyal figyelembe a vádlott büntetett előéletét sem, különösen pedig azt a körülményt, hogy a cselekményét

felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. Ilyen körülmények mellett pedig semmi nem indokolta az enyhítő szakasz alkalmazását. Nem alapozhatják meg ezt az I.r. vádlott családi körülményei sem.

Mindezek alapján - egyetértve az ügyészi fellebbezéssel - az ítélőtábla az I.r. vádlott főbüntetésének súlyosítását látta indokoltnak, és a szabadságvesztés tartamát a büntetési tétel alsó határában látta indokoltnak megállapítani. Ez a büntetés szükséges ugyanis ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Az I.r. vádlott védőjének a bűnügyi költségre vonatkozó fellebbezése kapcsán az ítélőtábla megállapította, hogy indokolatlan volt a le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának vegyész-szakértővel történt megállapítása. Ez ugyanis nem szakértői feladat, hiszen a le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalma kémiai módszerekkel nem vizsgálható. Azt a BSZKI által kiadott öt éves kimutatásnak megfelelően, az ott feltüntetett legkisebb hatóanyag-tartalom egyszerű összeadásával kell meghatározni.

Ebből következően a vegyész-szakértői vélemény, a szakértő megjelenésének költsége olyan bűnügyi költség, ami szükségtelenül merült fel, így azt nemcsak az I.r. vádlott esetében, de a VII.r. vádlottnál is a Be.338.§.(2) bekezdés utolsó mondata alapján az államnak kell viselnie. Ennek figyelembe vételével mindkét vádlott esetében módosította a bűnügyi költség összegét.

Észlelte az ítélőtábla azt is, hogy a költségjegyzék 7. tétele alatt helytelenül került bejegyzésre az igazságügyi toxikológus szakértői vélemény kapcsán felmerült bűnügyi költség, mert annak összege helyesen 85.050,- forint.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság 14.B.791/2004/71. számú ítéletét a Be.372.§.(2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítélőtábla azt is, hogy helytelenül szerepel az első fokú bíróság ítéletében az I.r. vádlott neve, mert az helyesen ..., továbbá az I.r. vádlott édesanyjának neve is, mert az helyesen Ezeket a helytelen személyi adatokat az ítélőtábla megfelelően kijavította.

Budapest, 2008. év január hó 17. napján

Miszlayné dr. Lányi Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

. Hrabovszki Zoltán sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.791/2004/71. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.156/2007/8. számú ítéletében írt változtatásokkal 2008. január 17. napján I.r. és VII. r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett és a VII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. év január hó 17. napján

Miszlayné Dr. Lányi Éva sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő